

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นโยบายแผนการพัฒนาระบบการศึกษาแห่งชาติ และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพ ซึ่งภาพแห่งความสำเร็จและความต้องการนั้น วิชาพลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาคุณภาพของคน เพราะในปัจจุบันเยาวชนเติบโตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมอยู่มากและรวดเร็ว วิธีการดำเนินชีวิตปรับเปลี่ยนบทบาทความสัมพันธ์ในครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป มีสิ่งยั่วยุ ยาเสพติด โรคภัย พหุติกรรมเสี่ยงเกิดขึ้นมากมาย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จัดเป็นสาระการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานช่วยสร้างเสริมให้นักเรียนคิดอย่างมีวิจารณญาณ พิจารณาสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นเหตุปัจจัยส่งผลต่อสุขภาพ สอนให้รู้จักป้องกันและปฏิบัติต่อสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพอย่างถูกวิธี ลดภาวะที่เป็นโทษต่อสุขภาพ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ลดภาระของสังคม มีทักษะในการดำเนินชีวิตให้มีความสมบูรณ์ ความสมดุลและมีคุณภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้เลือกวิธีปฏิบัติได้ถูกต้องและเหมาะสมในการดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง และดูแลรักษาสุขภาพอนามัยผู้อื่นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในทุกระดับชั้นตามหลักสูตรการศึกษาแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล พัฒนาร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 4)

พลศึกษาเป็นการศึกษาเล่าเรียนในการบำรุงร่างกายด้วยการออกกำลังกาย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ให้เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย ช่วยให้เด็กเจริญเติบโต มีสุขภาพดี ซึ่งเด็กทุกคนควรจะได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพ เพื่อจะได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัย อันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนา โดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา พลศึกษาเป็นกระบวนการปฏิบัติ ที่จะต้องลงมือทำหรือปฏิบัติจนเกิดทักษะ คือ ความชำนาญคล่องแคล่ว หรือปฏิบัติได้อย่างอัตโนมัติ มีขั้นตอนดังนี้ คือ สังเกต-รับรู้, ทำตามแบบ, ทำเองโดยไม่มีแบบ และฝึกให้ชำนาญ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาความเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย พัฒนาทางด้านจิตใจ พัฒนาทางด้านอารมณ์ พัฒนาทางด้านสังคม และพัฒนาทางด้านสติปัญญา

(<https://sites.google.com/site/karphathn89>: อ้างอิงมาจาก อติเรก วรรณโสภิน)

ฟุตซอล เป็นกีฬาประเภทหนึ่งลักษณะการเล่นเหมือนฟุตบอล แต่เป็นการเล่นในร่ม โดยฟีฟ่า เป็นองค์กรที่ควบคุมการเล่นฟุตซอลทั่วโลก ฟุตซอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมในหมู่ของประชาชนคนไทยทั่วไปอย่างมาก และเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลก เนื่องจากฟุตซอลเป็นกีฬาที่สนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจในทุกๆนาทของการแข่งขันและสามารถจัดการแข่งขันได้ตลอดทั้งปี แข่งขันได้ทุกสภาพอากาศ อาศัยพื้นที่การเล่นไม่มาก และกฎกติกาเข้าใจง่าย ในปัจจุบันฟุตซอลได้มีการพัฒนาไปมากไม่ว่าจะเป็นด้านระบบการเล่น ทักษะต่างๆที่ได้นำมาผสมผสานกันเป็นกีฬาประเภททีมที่ดูแล้วสนุกสนาน เพลิดเพลิน โดยมีกติกาเป็นตัวควบคุมการแข่งขัน (รัศมี จินตามัย. 2548: คำนำ; อ้างอิงมาจาก ประพันธ์ เปรมศรี และ ไมตรี กุลบุตร. 2548: คำนำ)

ฟุตซอลเป็นกิจกรรมทางพลศึกษาประเภทหนึ่งที่ใช้เป็นกิจกรรมการออกกำลังกาย และช่วยส่งเสริมพัฒนาร่างกายให้เกิดความแข็งแรง ก่อให้เกิดความสามัคคี ฟุตซอลเป็นกีฬาประเภททีมที่สามารถจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนได้ โดยอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจําอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 16)

จากการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนขุนหาญวิทยาสรรค์ วิชา ฟุตซอล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาได้นำปัญหาวิเคราะห์สภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ อยู่ในระดับเกณฑ์ร้อยละ 65 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดอันเนื่องมาจากนักเรียนยังขาดทักษะพื้นฐานในการเล่น กติกาที่ควรรู้ และในสังคมปัจจุบันคนกลับมาให้ความสนใจกีฬาฟุตซอลกันมากขึ้น ซึ่งมีการแข่งขันระดับโรงเรียน หน่วยงาน ระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับประเทศกันแพร่หลาย ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นสนใจที่จะเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะตนเองในการแข่งขันและพัฒนาทักษะไปสู่นักฟุตซอลอาชีพ จากสภาพปัญหาดังกล่าวครูผู้สอนจำเป็นต้องปรับวิธีการเรียนเปลี่ยนวิธีการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะเพิ่มขึ้น ผู้สอนต้องแน่ใจว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการสร้างสรรค์สร้างและลงมือกระทำด้วยตัวผู้เรียนเองมากกว่าการถ่ายทอดจากครูจากการบอกแล้วให้จดจำตามตัวอย่าง ผู้เรียนต้องเป็นผู้ลงมือกระทำในกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและจะต้องสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือกระบวนการ สร้างความรู้ของผู้เรียนด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสม (สุรางค์ ไคว้ตระกูล, 2541 : 295)

แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะในเรื่องที่เรียนรู้ให้มากขึ้น โดยอาศัยการปฏิบัติด้วยตนเองและฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอของผู้เรียน ลักษณะอุปสรรคในแบบฝึกทักษะจะเป็นปัญหาที่เสริมทักษะพื้นฐานโดยกำหนดขึ้นให้ผู้เรียนตอบเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ปริมาณของปัญหาต้องเพียงพอที่

สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เรียนไปแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งในแบบฝึกทักษะจะทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจทเรียนด้วยตนเองได้ เพื่อให้เกิดทักษะ เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปในเรื่องนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยลักษณะของแบบฝึกที่ดีนั้น จำต้องมีจุดประสงค์และคำสั่งที่ชัดเจน เข้าใจง่าย มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีรูปแบบที่ทันสมัย สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้เกิดความต้องการที่จะฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

ดังนั้นการที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาสูงขึ้น ครูผู้สอนจะต้องจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเทคนิครูปแบบหนึ่งที่ครูสามารถนำมาใช้จัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาการเรียนวิชาฟุตบอล โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล จำนวน 5 หน่วย 14 ชุดฝึกทักษะ ซึ่งการเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้ควบคู่กับการเรียน และเป็นแบบฝึกที่มีลักษณะครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนที่พึงกระทำ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2535 : 16)

งานวิจัยของนิมิต ด่วงยศ (2550) ได้ใช้จุฑาควินวัตกรรมแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม จังหวัดสุพรรณบุรี แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล มีความเหมาะสม มีคุณภาพดี และสอดคล้องกับการศึกษาของไพโรจน์ บัวสาย (2551) ได้รายงานการพัฒนาทักษะกีฬาฟุตบอล โดยใช้แบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านอังกัญเสกแอ (ประดิษฐ์ราษฎร์สามัคคี) อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.92/80.88 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้สาธิต ภัคดี (2553) ได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะฟุตบอลที่เน้นจุดเน้นสำคัญ (Coaching Point) วิชาฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกุดจิกวิทยา อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา มีประสิทธิภาพการเฉลี่ยที่ระดับ 81.82/ 84.01 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ มีความสำคัญมาก สอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2553 : 243 - 247) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เป็นรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติมุ่งพัฒนาความสามารถด้านทักษะ ปฏิบัติของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น ผ่านกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อย ๆ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ

จากแนวคิดและเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้นพบว่า การเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

3 เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนวิชาฟุตบอล มากยิ่งขึ้น อันเนื่องมาจากนักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และปฏิบัติตามขั้นตอนแต่ละขั้นตอนได้ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขุนหาญวิทยาสรรค์ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูใช้จัดการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษาในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาศาสตร์ทางพลศึกษาและศาสตร์ที่เกี่ยวข้องซึ่งเชื่อมโยงการสอนทักษะปฏิบัติ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ และทักษะความสามารถด้านกีฬาฟุตบอลต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. ความสำคัญของการศึกษา

1. ได้พัฒนาชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ
2. ได้แนวทางสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน

3. ชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าดัชนีประสิทธิผลในระดับสูง

4. นักเรียนที่มีเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจในระดับมาก

5. ขอบเขตของการศึกษา

การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตศึกษาดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขุนหาญวิทยาสรรค์ อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 10 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 384 คน ซึ่งนักเรียนแต่ละห้องเป็นกลุ่มคะแนนรู้ความสามารถ

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนขุนหาญวิทยาสรรค์ อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ วิชาพลศึกษากีฬาฟุตซอล สารการเรียนรู้พื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. ตัวแปร

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

4.2.1 ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้ โดยการใช้ชุดแบบฝึกทักษะกีฬา ฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3

4.2.3 ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการสอนที่ เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ โดยการใช้ชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล โดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ตุลาคม - มีนาคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล หมายถึง ชุดเอกสารที่ประกอบด้วยเนื้อหาความรู้ สำหรับ ครูผู้สอน มีภาพประกอบ คำบรรยายในการปฏิบัติ เพื่อให้ นักเรียนได้ศึกษาปฏิบัติตามได้ด้วยตนเอง ซึ่งจัดทำและเรียบเรียงค้นคว้าแหล่งข้อมูล และจากประสบการณ์ของผู้ศึกษาจนได้แบบฝึกทักษะการเล่น ฟุตบอล ที่สามารถอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนสำหรับครู และผู้เรียน ประกอบด้วยแบบฝึก ทักษะ จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ 14 ชุดแบบฝึกทักษะดังนี้

หน่วยที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล

แบบฝึกทักษะที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล

หน่วยที่ 2 การเตรียมความพร้อมร่างกาย

แบบฝึกทักษะที่ 2 การเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย

หน่วยที่ 3 ทักษะการเล่นกีฬาฟุตบอล

แบบฝึกทักษะที่ 3 ทักษะการสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล

แบบฝึกทักษะที่ 4 ทักษะการเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอก

แบบฝึกทักษะที่ 5 ทักษะการเตะลูกด้วยหลังเท้าและหัวรองเท้า

แบบฝึกทักษะที่ 6 ทักษะการรับลูกด้วยข้างเท้าด้านในข้างเท้าด้านนอก

แบบฝึกทักษะที่ 7 ทักษะการรับลูกด้วยฝ่าเท้า ต้นขา

แบบฝึกทักษะที่ 8 ทักษะการเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอก

แบบฝึกทักษะที่ 9 ทักษะการเลี้ยงลูกด้วยฝ่าเท้า

แบบฝึกทักษะที่ 10 ทักษะการรับ - ส่งบอล

แบบฝึกทักษะที่ 11 ทักษะการยิงประตู

แบบฝึกทักษะที่ 12 ทักษะการเป็นผู้รักษาประตู

หน่วยที่ 4 ระบบการเล่นฟุตบอล

แบบฝึกทักษะที่ 13 ทักษะระบบการเล่นทีมกีฬาฟุตบอล

หน่วยที่ 5 กติกาการแข่งขันฟุตบอล

แบบฝึกทักษะที่ 14 กติกาการแข่งขันฟุตบอล

2. การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การให้ผู้เรียนได้คิด ลงมือปฏิบัติ และสรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ ออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองอย่างเป็นระบบและขั้นตอน ซึ่งครูเป็นผู้แนะนำ ส่งเสริมและเพิ่มเติมความรู้ในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและผู้เรียน

3. ทักษะกีฬาฟุตบอล หมายถึง ความสามารถในการเล่นกีฬาฟุตบอลอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาว่าชุดแบบฝึกทักษะกีฬา ฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของนักเรียนที่ได้จากการฝึกทักษะตามชุด แบบฝึกทักษะแต่ละชุดระหว่างเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป หาได้จากสูตรการหาค่า E_1

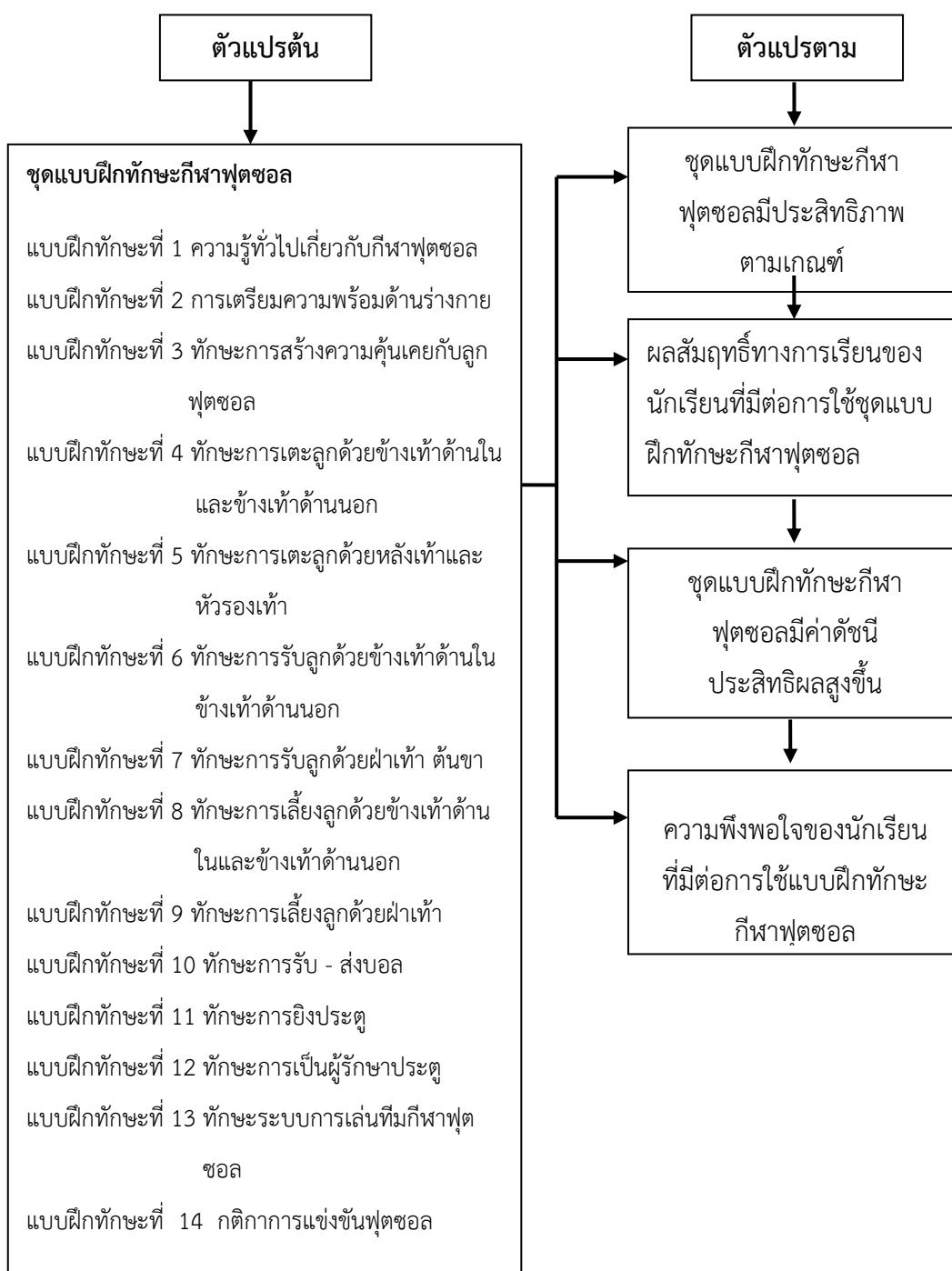
80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป หาได้จากสูตรการหาค่า E_2

5. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง คะแนนที่แสดงความสามารถของนักเรียนที่เป็นไปได้ในการเรียน โดยการให้ชุดแบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบ หลังเรียน

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ ท่าที ที่แสดงออกมาในรูปของความพึงพอใจ เห็นด้วย สนับสนุน หรือไม่เห็นด้วยของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของหรือสถานการณ์ใดๆ ต่อการเรียนรู้ชุด แบบฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กรอบแนวคิดในการศึกษา

แผนภาพ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา